

PERIPATETIČKE RASPRAVE
SVEZAK III, KNJIGA 4.

Usporedba i neslaganje Platonove dijalektike
s Aristotelovom

5

U osam knjiga prethodnog sveska opširno je i jasno, kako smo uvjereni, dokazano da je Aristotel sve najznačajnije stvari cjelokupne svoje filozofije preuzeo od starih filozofa. Pokazali smo da je među njima mnogo toga prepisao od učitelja Platona, a u prethodne dvije knjige ovoga sveska postalo je očito kako je krivo napao one od kojih bijaše uzeo nemalo učenja. Sad nam preostaje veći rad, veći napor u zaštitu Platona, trebamo za njega podnijeti veći trud. 10

Tog je časnog muža onaj učenik grdio i kudilo mnogo češće, žešće i ljuće nego ikoga od starih te je prema njemu odigrao ulogu prijektivna tužitelja. Toliko je u njemu bila snažna srdžba prema Ksenokratu, koji je u školi postavljen ispred njega, da se nije bojao to napisati protiv svojeg učitelja. A čim bi se to pročitalo i usporedilo s njegovim spisima, moglo bi mu to dokazati jasnu laž. Izbjegavajući da se to dogodi za vrijeme njegovog života, gotovo je sve knjige držao sakrivene, jer su još živjeli mnogi i slušači i ljubitelji onog časnoga starca, koji su mogli spomenute prijevare otkriti i također opovrgnuti. Nakon njegove smrti knjige su mu preko sto godina bile skrivene, kroz to su vrijeme oni učenici pomrli, a njihovi su sljedbenici uveli druge nauke. No, nakon što su Tiranion gramatičar i Andronik s Rodosa objelodanili te knjige, s ne malim čuđenjem treba primijetiti da se među tolikim veoma slavnim, tolikim divljenja vrijednim platoničarima koji su s tolikim štovanjem slavili Platonov rođendan, koji su njegove nauke objašnjavali, naučavali, promicali i njima se divili, nije, koliko znamo, našao nitko tko bi ga uzeo u obranu protiv Aristotelovih 15 20 25 30